Nedjelja, 14.06.2015.g.

Ovih dana ponovno je aktualno pitanje oko toga da li će Crkva priznati

Međugorje kao mjesto ukazanja Presvete Djevice.

Puno raznih komentara …

I vjerujem da svatko od nas, koji vjerujemo u Gospodina Boga i Presvetu

Djevicu, ima o tome neko svoje mišljenje. Ponekad me i neki komentari i

izjave učine malo žalosnim, ali sam nekako prihvatio da svatko od nas,

sudjelujući na bilo koji način u nekom događaju, ima u tome svemu neko

svoje mjesto KAKO BI SE ISPUNIO SVETI BOŽANSKI PLAN SVEGA

OVDJE NA ZEMLJI, PA TAKO I OKO MEĐUGORJA.

Ono što me ponukalo, da napišem ovaj članak je to što sam osjetio da

bih i ja htio iznijeti neki svoj komentar, svoje mišljenje, svoje svjedočenje

o tome što meni u mojem životu znači Međugorje.

U Međugorju sam doživio prekrasne duhovne trenutke…

Ali, isto tako, i u svojoj župnoj crkvi sam doživio prekrasne duhovne

trenutke.

I u Taboru ali i u svojoj sobi.

I u Mariji Bistrici, i u Ludbregu, i u kapelici Duha Svetoga, i u svojem autu

i …

NIJE BILO BITNO MJESTO NEGO OTVORENOST GOSPODINU

BOGU. OTVORENOST SRCEM.

Zato mi je i Međugorje, i ono što sam tamo doživio, duboko u srcu. I

nikakvo priznanje ili nepriznanje to neće promijeniti.

Ali ne radi toga što je to Međugorje. Ne, nego radi toga jer sam, PO

NEKOJ BOŽJOJ MILOSTI, doživio obraćenje i čvrsto odlučio da

Gospodina Boga pustim u svoj svakodnevni život.

U SVOJE SRCE. U SVOJE ŽIVOTNE PLANOVE I ODLUKE. U SVE

ŠTO JESAM I ŠTO ĆU BITI.

A Međugorje, Međugorje je samo nadogradnja.

Priznato ili nepriznato, u mojem srcu i duši ono je mjesto u kojem sam

doživio MISTIČNI ODNOS SA PRESVETOM DJEVICOM MARIJOM I

NJEZINIM SINOM, GOSPODINOM ISUSOM KRISTOM. KAO I NA

DRUGIM MJESTIMA.

Zato je meni potpuno nevažno hoće li Crkva priznati Međugorje sada ili

budućnosti ili nikada.

MEĐUGORJE I PRESVETA DJEVICA I NJEZIN BOŽJI SIN SU

MOJEM SRCU.

PRIZNATI ZAUVIJEK.

Nekako se toplo nadam da će Crkva uvidjeti da bi barem malo trebala

promijeniti svoj stav oko toga da svojem svećenstvu ne brani da

učestvuje u organiziranju i sudjelovanju u vjerničkim hodočašćima u

Međugorje, od SVIH NAS PRIZNATOM MJESTU MOLITVE.

Jer, bi time i svojim dragim svećenicima a i nama vjernicima omogućila

čist međusobni odnos u svemu tome, poboljšavajući naše međusobne

odnose i na taj način omogućavajući naš zajednički rast u vjeri i obilje

novih duhovnih plodova.

Jer, to je samo moje mišljenje, nama običnim vjernicima i nije tako bitno

da li je neko takvo mjesto priznato kao MJESTO MOLITVE ili MJESTO

UKAZANJA. Bitno nam je samo koliko nam duhovnih plodova nose ta

mjesta.

A meni je Međugorje već davno nadmašilo, duhovnim plodovima koje

sam tamo dobio, sva druga mjesta koja su priznata kao MJESTA

UKAZANJA. Jer, tamo nisam bio i ne znam što i kako tamo djeluje taj

PREKRASNI DOBRI DUHOVNI SVIJET. A u Međugorju sam bio i

DOŽIVIO PREDUKUS BOŽJEG KRALJEVSTVA.

A ovaj zli i njegovi zli duhovi, DOK IM PRESVETA DJEVICA GNJEČI

GLAVU SVOJOM SVETOM PETOM, čine sve kako bi milosti i dobri

duhovni plodovi takvih mjesta bili čim manji. Tako čine i s Međugorjem i

svim što je uz njega vezano.

Prebirući u zadnje vrijeme o svemu tome u svojem srcu, malo mi je žao

što nekako osjećam da se Crkva u današnje vrijeme prečvrsto drži nekih

svojih pravila i obrazaca ponašanja, dok se svijet i duhovno zlo u njemu

višestruko ubrzalo.

Svi nekako osjećamo da je počelo DUHOVNO PREBROJAVANJE.

DUH SVETI ČINI SILNA ČUDESA U PREOBRAĆENJU GRJEŠNIKA,

OBIČNIH LJUDI, KOJI SE ONDA, VOĐENI TIM ISTIM DUHOM

SVETIM, U MNOGOME POSVEĆUJU DA O TOME SVJEDOČE I

SVIMA DRUGIMA. ZA NJIHOVO SPASENJE.

Zato nekako mislim da bi se možda i kod takvih mjesta kao što je

Međugorje trebali malo mijenjati obrasci oko toga što takva mjesta jesu a

što nisu.

Zli i njegovi zli duhovi žestoko djeluju u cijelom svijetu, koristeći

maksimalno sve svjetovne blagodati za svoje djelovanje. Politiku, vlast,

medije, tehnologije i puno drugih stvari proisteklih iz ovog materijalnog

svijeta, KOJIM TAJ ISTI ZLI I VLADA.

Tako bi i Crkva trebala nekako više iskoristiti sve blagodati PREKRASNIH

DUHOVNI ORUĐA koje joj za tu borbu sa zlim daje Gospodin Bog.

UKAZANJA, MOLITVE, OBRAĆENJA, MISTIČNA SVJEDOČANSTVA su

neka od tih oruđa od koji je Crkva prije više zazirala i gledala vrlo

obazrivo i skeptično prije nego ih je stavila pod svoje okrilje.

Mislim da BRZINA I ŽESTINA OVOG DUHOVNOG BOJA KOJI SE

DANAS VODI SVUDA OKO NAS TRAŽI I OD CRKVE DA SE U

TOME PRILAGODI.

JER, MNOGE DUŠE SU NA VAGI, PROPAST ILI SPASENJE. NA

RUBU SU, TANKA NIT IH DIJELI OD VJEČNOG SPASENJA ILI

VJEČNE PROPASTI.

VRLO ČESTO JE CRKVA I NJEZINO PONAŠANJE TA NIT …

MOLIM TE, MOJ PRELJUBLJENI BOŽE,

OČE NEBESKI, POŠALJI U OBILJU

SVOJEGA SVETOGA DUHA, TEBE BOŽE

DUŠE SVETI, NAŠEM DRAGOM PAPI

FRANJI I CIJELOJ CRKVI DA MOGU

PREPOZNATI, PRIHVATITI I IZVRŠITI

ONO ŠTO SI TI ZA TU SVOJU CRKVU

OVDJE NA ZEMLJI NAMIJENIO SVOJIM

SVETIM BOŽANSKIM PLANOM

STVARANJA!

JER TI SI JEDINI SVETI, TI SI JEDINI

GOSPODIN, TI SI JEDINI SVEVIŠNJI,

OTAC, SIN I DUH SVETI, TROJEDINI

BOG, U SVE VIJEKE VJEKOVA.

BUDI NAM MILOSTIV GOSPODINE!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE

VJEKOVA!

PRESVETA DJEVICE MOLI ZA SVOJU

CRKVU I NAS GRJEŠNIKE!